

FRANKO ADAM

Baje se bliža novo leto in ob takih prilikah se spodobí, da svojim znanec in drugim pišeš voščila itd. Komu kaj želim?

„Znancem“ z Rimske in Tavčarjeve, da bi ovadbe in pozive na zaslišanja pisali brez napak. Našemu srednjemu razredu, da bi se zavedel samega sebe, postal, tisto kar je. Vsem birokratom in politikom, da bi pozabili na socialistično frazeologijo.

„Tribuni – da biše naprej tribunažila v stilu levega radikalizma, anarhizma itd. Vsem dobrim znanec in prijateljem isto, kar želim sebi.“

BORIS CIZEJ

Dandanašnji, ko nam je ljubi mir in red v hiši tisto ta-pravo, ko se gore rušijo, da včeraj še mogočne, ko nam luč z obzorja strto sije, dandanašnji, pravim, se ozrimo naprej; zgoraj podpisani, bobi imenovani, tu izjavljam, da čeprav mi je bilo od Boga in cesarja dano mimo živeti in umreti v spokoju in sreči, tmasto, najbrž iz kakšnih zastrto-spolnih pobud in porivov, silim z glavo v zid. Zid pa, ne bodi len ... Tako pač vsi po svoje, dokler nam je lepo. Kar pa se Novega leta tiče, pa tako vemo. Opaaaaaaahaaaaa!

ŠE O "ZBORNIKU DOKUMENTOV 70/71"

Lepo je napisal "stari dobri Horac" o spomenikih, lepo in simbolično se bleščiijo tiste vrstice na prvi strani lista Tribune! Ta zapis kaže, kako prav je imel "oče" Horac. Seveda pa imajo tako prekleto prav tudi nadbudni, kleni mladi "Horace-ki": ... ne bo ga dež načel, ne bo vihar omajal ... Naj zaplenijo "Tribune", naj nam dopovedujejo razumnost, nam pa cena raste bolj in bolj! Seveda nima to nič skupnega z "Zbornikom"! In to je njegova napaka, ali ne, tov. glavni urednik Tribune, lista "našega"? Neskončno lepo bi bilo, skoraj na videz neresnično, če bi v Tribuni pisali po razmisleku, če bi preverili tisto, kar grajajo in če bi spoznali tisto, za kar se zavzemajo.

Ne domišljamo si, da ta naš uvod lahko odtehta čudovit uvod, ki ga je napisal dopisnik iz "daljne" Antike. Kljub temu pa preidimo k stvari. IO SŠ je na enem svojih rednih sestankov sklenil, da bo izdal več publikacij. Ideja je še iz lanskega leta: izdali naj bi informator o študentski organizaciji. V njem smo poskušali študentom prikazati to, kar se imenuje SŠ, in to, predvsem iz formalne strani. Hkrati pa smo ugotavljali, da so o sami vsebini delovanja IO SŠ slovenska javnost pa tudi študentje slabo obveščeni (tudi in predvsem po zaslugi študentskega lista). Tako se je porodila ideja o zborniku. Pri tej odločitvi nas je vodil še čisto praktičen vidik: vse dokumente in pomembnejše sklepe IO SŠ mora potrditi skupščina SŠ in tako naj bi bil zbornik tudi material za skupščino SŠ.

IO SŠ je predvidel še tretji izbor tekstov, ki so nastali v konfrontaciji SŠ s sodiščem. Tožbe, pritožbe, odločbe in sodbe naj bi zbrali, ker le-te predstavljajo svojevrsten zaokrožen "spomenik" delovanju SŠ v preteklem letu. Za ta tretji izbor je v predskupščinskem vrvenju zmanjkalo časa. Realizacija ideje je seveda še vedno aktualna.

Na IO SŠ katerega člani so bili tudi nekateri člani uredništva Tribune smo se pogovorili tudi o konceptu zbornika, informatorja in izbora odločb, tožb, pritožb in sodb. Zbornik naj bi obsegal dokumente iz mandatnega obdobja (zdaj že preteklega), izvršnega odbora od skupščine do skupščine. Zbral naj bi dokumente, ki ne bodo objavljeni v drugih podobnih izdajah, in predvsem dokumente, ki se nanašajo na delo IO SŠ LVZ. Komisije pri IO SŠ, MO in druge organizacije naj bi zbrale svoje dokumente in jih predložile redakcijski komisiji. Zbornik smo pripravljali v počitniškem času in takrat seveda ni bilo vseh v Ljubljani, najmanj pa članov uredništva Tribune...

Ne glede na to je možno, da je redakcijska komisija spregledala posamezne dokumente. Razlike pa nastanejo seveda tudi pri vrednotenju pomembnosti posameznih dokumentov. Tovariši glavni urednik je našel več dokumentov, ki bi jih moral, po njegovem mnenju, Zbornik obsejati. Kljub najboljši volji pa mora redakcijska komisija ugotoviti, da večina teh dokumentov v skladu s kriteriji (zgoraj nakazanimi) ni mogla priti v Zbornik.

"Dokumenti v zvezi z akcijo zbiranja podpisov proti ponovnemu začetku stalinističnih procesov v ČSSR oktobra lani", "dokumenti, ki so nastali na obeh protestnih zborovanjih proti sojenju študentu Mišanoviču", "dokumenti z literarnega maratona v začetku novembra lani" so bili zunaj časovnega obdobja, ki ga zajema Zbornik. Ti dokumenti so dobili svoje ustrezno mesto v materialih za lanskeletno redno skupščino.

Dokumenti ob prihodu Chaban-Delmasa in o sodnem postopku proti udeležencem te akcije, zaplenjeni letaki in dokumenti ob teh zaplembah, dokumenti v zvezi s kazenskim pregonom proti trem našim študentom bodo našli svoje mesto v omenjenem tretjem izboru, če bodo ustrezali postavljenim kriterijem.

Glede dokumentov, ki so nastali na zasedbi FF je IO SŠ razpravljal in načelno pristal na to, da finančno podpre izdajo le-teh v reviji "Problemi!" Isti dokumenti

naj bi bili osnova avtorskemu zapisu tov. Iliča v zbirki "Pričevanja". Tako je IO SŠ menil, da ni potrebno dodatno objavljanje drugače sicer pomembnih zapisov. Pomanjkljivost Zbornika je prav gotovo v tem, da niso upoštevani dokumenti iz fakultet (in to ne samo iz FAGG, temveč tudi drugih FF, EF, PF itd.). Upoštevati pa moramo, da ne obstaja nikakršen zanesljiv centralni arhiv. Sicer pa včasih resnično zmanjka zanimivega gradiva za ustrezne uvodnike, ne le glavnemu uredniku Tribune, marveč tudi Delu, Družini, Komunistu. Ker urednik mora biti, se ga pač ustvari, pa naj napada in služi čemerkoli in komurkoli. Toliko torej o tistem uvodniku. Človeško se je motiti: to velja tako za redakcijsko komisijo kot za tov. glavnega urednika. Pri tem bi lahko tudi ostali, če se ne bi vsiljevala neka misel, ki jo poraja med drugimi tudi članek o Zborniku: ali ne gre nekaterim samo za to kdo je tisti: "... in moj najboljši jaz, ki bo živel preko graba", ne pa za druga deklarirana principielna vprašanja.

redakcijska komisija
Zbornika dokumentov SŠ LVZ 70/71

PRIPIS I.

V enoletnem procesu nastajanja študentskega gibanja, ki je doživel svoj višek z zasedbo FF, so nastali zelo številni dokumenti, in vsi, ki smo v tem gibanju sodelovali in ga sooblikovali, smo zelo zainteresirani, da bi ti dokumenti kljub svoji nedodolnosti, naivnosti, nezrelosti etc. zagledali luč dneva v samostojni publikaciji. Možnost za tako publikacijo je imel IO SŠ LVZ, pa je ni izkoristil. Zakaj ne, sem napisal že v peti številki. Za neizkoriščenje te možnosti pa nam redakcijska komisija Zbornika navedla čudovita opravičila: da je bil Zbornik pripravljen le kot material za skupščino (čeprav vsi vemo, kako malo študentov se zanima za dolgačasne redne letne skupščine, kjer niti izvoljeni delegati ne morejo vzdržati do konca), da so nekateri dokumenti nastali izven mandatnega obdobja tega IO (kar me prav malo briga, ker to nič ne spremeni njihove važnosti), da bodo dokumenti okrog sodnih obravnav izšli v posebni publikaciji (v kar iskreno dvomim glede na trenutno finančno stanje SŠ LVZ), da naj dokumenti iz zasedbe raje izidejo v Problemih (čeprav vsi vemo, da so izhodišča te revije, če jih opazujemo nekaj let nazaj, v bistvu nasprotna izhodiščem študentskega gibanja, in da bi bilo poleg tega boljše izdati vse dokumente v eni sami publikaciji), da bo Iličova knjiga o našem gibanju izšla v Pričevanjih (čeprav vsi vemo, kako težko je s tako knjigo prodrati v tako etabliirano založbo kot je Mladinska knjiga, in da kljub temu, da se o tem govori že pol leta, še vedno prav nič ne kaže, da bo knjiga izšla) itd. itd. Možnost je bila zaprta. Tribuna pa, ki se ob tem razjezi, je poleg vseh sofističnih argumentov še neargumentirano obsojena, da piše brez premisleka, da ne ve, za kaj se zavzema in da ji gre le za lastno slavo. Obramba Zbornika še bolj potrjuje tezo, ki jo vsiljuje že Zbornik sam: da je IO pusta zbirokratizirana organizacija, ki impulzov in nemira študentskega gibanja ni mogla niti razumeti niti integrirati, in ki si v svoji zatohtli birokratski duši najbrž na skrivaj močno želi (tako kot vse birokratske oblastvene strukture in še marsikdo v Sloveniji), da bi vsega tega diredanja in zgoge s študentskim gibanjem sploh ne bilo, in da bi vsi živeli v miru in enotnosti kot velika srečna družinica.

S spoštovanjem
mladen dolar

PRIPIS II

Je pač tako: ko mački na repstopiščevili, pa še grize včasih. Žveplo in strup, ki se zliiva iz zgornjega zapisa bralcu v oči, naj bi zakril tisto pravo razsežnost problema, ki pa nikakor ni nov. Namreč – razhod med "uradnimi (birokratskimi)" študentskimi strukturami, ki so jih v času, ki ga zajema Zbornik, predstavljali predvsem njegovi redaktorji in sodbodnejšimi oblikami študentske aktivnosti. To je nabrž vzrok za paranooidno in nevrotično obnašanje in reagiranje avtorjev Zbornika, ki jih neuradne, neoštevilčene in neupredelčane akcije in posamezniki premaknejo iz njihovih mirnih in toplih gnezdec in zavetišč in jih frustrirajo do te mere, da vidijo strahove. Strahovi pa so oni sami, saj se v temi ne vidi več kot za peden predse. Predlagamo, da ta svoj odgovor uvrstijo v materiale za kakšen nov podoben Zbornik, saj povsem spada tja.

Uredništvo si umije roke.

bobi cizej

ALI JE TRIBUNA ŠTUDENSKI LIST?

Najpogostejši očitek uredniški politiki Tribune, očitek, ki je bil tudi ves čas prisoten na nekako triumi diskusiji o Tribuni s študenti Pravne fakultete, je približno takle: Tribuna ni študentski časopis, ker je glasilo le zelo ozkega kroga študentov, povečini iz Filozofske fakultete. Mnenje tega kroga pa nikakor ni identično z mnenjem velike večine študentov v Ljubljani. Iz tega torej neizpodbitno sledi, da si je ta majhna grupica kratko malo vzela v zakup študentsko glasilo, ne da bi pri tem upoštevala avtentične interese velike večine študentov, vzela si je nekakšen monopol in zdaj se okorišča z denarjem, ki ji ga je dala SŠ in družba tako, da uredništvo objavlja svoja privatna mnenja o stvarih in s tem izkrivlja resnično podobo o naših vrlih študentih, ki da so skoraj vsi pridni, pošteti, delovni in lojalni. O ljubljanskih študentih se širi sloves, da so nekakšni "ultralevičarji" in "razbijači", v bistvu pa je takšna le neznatna skupinica, nekakšna zaprta klika, ki drži v rokah študentski list in ne pusti zraven nikogar, ki ima drugačno mnenje od njih. Vse to je Andrej Berden podkrepil še z statistiko, da je v letošnji Tribuni približno polovica članov izpod uredniškega peresa.

Diskusija na PF se je omejila v glavnem na prebijanje tega stališča, čeprav bi bila diskusija na drugi relaciji najbrž koristnejša tako za uredništvo kot za študente. Menim, da smo po dolgi in zelo vroči debati to stališče uspeli zavrniti, tako da se je na koncu te razprave ustvaril teren, na katerem bi se lahko pogovarjali res obojestransko plodno. Upam, da bo za tak razgovor v bodoče še več priložnosti.

Na zgoraj opisano mnenje imam zelo številne pripombe:

1. Kdo je poklican, da tolmači avtentične študentske interese? Menim, da to ni niti uredništvo Tribune, niti Izvršni odbor niti nekateri posamezniki. Svoje mnenje in svoje interese lahko postavijo in zastopajo le študentje sami, dokler pa je velika večina študentov pasivna in molči, tako dolgo je sklicevanje na študentske interese kot argument navadna manipulacija, ki je manipulacija tudi zdaj tako popularno sklicevanje na interese delavskega razreda, ki si jih lahko tolmači vsak po svoje in v skladu s svojimi trenutnimi privatnimi interesi.

2. V Ljubljani je 12000 študentov, ki izhajajo iz najrazličnejših krajev, slojev in sredin, zato so njihovi interesi tudi izredno heterogeni. Najbrž je precej velik procent ljubljanskih študentov katolikov, iz tega pa še ne sledi, da mora Tribuna objavljati religiozne članke, čeprav je vernih študentov morda celo več kot resnično levo usmerjenih.

MLADEN DOLAR

Za novo leto 1972 si na vso moč želim, da bi že enkrat vstal kralj Matjaž, ki že nekam nemamo dolgo spi tam nekje pod Peco, ki takole že nekaj stoletij lenobno poležava in samozadovoljno razmišlja, kako da je ugnal Turke, pri tem pa z vso svojo grozno vojsko vred postaja čedalje bolj kosmat in rejen, tačas ko se mi mučimo in borimo sa samoupravno družbo in socializem. Kajti če ga ne bo, si bomo moral pomagati kar sami, še preden nas vzame hudič.

MILAN JESIH

Tukaj moja vam podoba: da si daste jo na zid. Jaz sem ta na sliki poba, zmarnan, skuštran in zapit.

Novo leto je pred nami, mi ukazano je kaj želel. Pa kaj me briga, kaj bo z vami, brigate me vi in vaš svet!

A če je treba, umem biti tudi nepopisno grd: in ker je treba in umem biti, zaželim vam naglo smrt!

3. Tribuna ne more biti nekakšna oglasna deska vseh študentov, nekakšna prazna posoda, univerzalni receptor, ki pasivno sprejema vase vse najrazličnejše študentske interese in tako izvršuje voljo "ljudstva".

4. Tribuna ne more zastopati mnenja in interesa nekoga, ki je tiho, zato je lahko samo list aktivnih in angažiranih ljubljanskih študentov, teh pa je, kot vemo, sorazmerno malo. Tudi pri nas imamo, kakor povsod po svetu, fenomen "silent majority", molčeče večine, vsi pa vemo, da je ta pasivna večina lahek plen vsem najrazličnejšim oblikam manipulacije. Zato se Tribuna zavzema za politizacijo študentov, za njihovo angažiranost in po mojem mnenju ji to počasi vsaj do neke mere uspeva.

5. Vsakdo, ki piše v Tribuno, lahko pri tem zastopa le svoje mnenje., stališče, za katerega po svoji vesti in prepričanju meni, da je pravilno.

6. Tudi če večina študentov nekemu določenemu mnenju nasprotuje, to še ne more biti argument za njegovo napačnost in neupravičenost. Argument večine ni argument. Tudi z Marxom se je v 19. stoletju strinjala le neznatna peščica ljudi. Neko stališče se da zavrniti le z argumenti, ki so na isti ravni.

7. Proti očitku, da se Tribuna ne ukvarja s študentskimi problemi ampak s politiko, se da povedati sledeče: Univerza je del družbe, univerzitetni problemi so del in odraz širših družbenih. Samo radikalna angažiranost v globalni družbeni problematiki nam daje možnost za ustrezno reševanje problemov univerze. Zato moramo študentje posegati v družbeno dogajanje, pisati moramo o vsem, kar nas zadeva kot državljane SFRJ, in to s svojega vidika in na podlagi specifičnega statusa, ki ga v tej družbi imamo. Ta status pa se bistveno razlikuje od statusa upravljalških, birokratskih, vodilnih struktur, ki jih študentje neprestano ostro kritično ocenjujemo. Zelo mnogo ljudi v Jugoslaviji, zlasti v vodstvenih strukturah, si na vso moč želi študente, ki predvsem pridno študirajo in pri tem ne vidijo preko svoje stroke in preko svojega fahidiotizma, ki se zlasti in predvsem ne ukvarjajo z družbenimi in političnimi problemi. Potrebni so molčeči krmavci.

8. Zavrnjenih člankov, ki niso izpod uredniškega peresa, je pravzaprav zelo malo, najbrž celo manj kot pri kakšni drugi reviji. Zunanjih sodelavcev preprosto ni. Čeprav imajo nasploh študente za najpogumnejši družbeni sloj, pa je v Sloveniji strahotno malo takih študentov, ki bi bili dovolj pismeni in dovolj pogumni, da bi lahko na eni tipkani strani napisali, kaj jih žuli in se pod to podpisali.

9. Res je, da nas je od desetih članov uredništva kar osem iz FF, vendar to dejstvo ni namemo. Pri sestavi uredništva so prišli v poštev študentje, ki so se zanimali za tako delo, ki so bili angažirani in so delali v študentski organizaciji in ki so znali vsaj za silo pisati. Obžalovanja vredno je, da je take ljudi najti samo na FF. Pogovarjali smo se z več študenti z drugih fakultet, ki pa niso sprejeli sodelovanja.

SLOVENSKE ŠTUDENTE JAVNO PROGLAŠAM ZA ŠLEVE!

Morda bo vsaj psovaje pomagalo, da bomo pridobili par novih sodelavcev, ki bodo demantirali zgornji stavek.

mladen dolar

P.S.

Na tribuni o Tribuni na PF smo lepo prosili vse prisotne študente PF, naj sami napišejo poročilo o tem razgovoru za Tribuno in tako pokažejo svojo pripravljenost k sodelovanju. Ker ni bilo nobenega odziva, sva poročilo morala napisati midva s Frankom po uredniški dolžnosti.